

KULCSFONTOSÁGÚ AZ ENERGIAHORDOZÓK TRANSZ-CSENDES-ÓCEÁNI
KERESKEDELMÉNEK FEJLESZTÉSE

Az APEC kilátásai a Pacific Economic Cooperation Council „State of the Region 2011-2012” jelentésében.

HORVÁTH CSABA

Beszámoló *Woo Yuen Pau* a „State of the Region Report 2011: Key Messages for APEC című előadásáról, mely 2011 november 9.-én hangzott el a szingapúri „Institute of Southeast Asian Studies” –ban.

A jelentés három fejezetének egyike a „Survey on Opinion Leaders” című közvéleménykutatás. A felérés a tagországok elitjeinek összesen ötszáz képviselőjét kérdezi meg a térséggel kapcsolatos ügyekről. Az alanyokat az egyes országokban az APEC helyi bizottságai jelölik ki a közélet legfontosabb gazdasági és politikai szereplői közül. A világgazdaság növekedési kilátásait illetően 2011 nyarán a 2012-re vonatkozó várakozások meglehetősen negatívak voltak, de még pozitívabbak a 2008-as értéknél. Ebből a szempontból a megkérdezettek közül a délkelet-ázsiai térség válaszadói bizonyultak a legoptimistábbnak. A világgazdaság egyes régióinak növekedési kilátásait illetően az USA-t és az EU-t illetően fogalmazták meg a legpesszimistább, Indiát és Kínát illetően pedig a legoptimistább várakozásokat. Ebből a szempontból nagyon érdekes, hogy a legpozitívabb várakozások nem Kínával, hanem Indiával szemben fogalmazódtak meg, a világgazdaság nagy térségeit illetően a megkérdezettek egyedül Indiában számítanak a 2012-es évet illetően a 2011-esnél gyorsabb gazdasági növekedésre.

Az APEC vezetői előtt álló legfontosabb feladatokként a válaszadók a szabadkereskedelem elősegítését, egy zöld stratégia kidolgozását, a WTO Doha-i fordulójának előmozdítását, a korrupció elleni harcot, és egy APEC növekedési stratégia kidolgozását jelölték meg. Fő veszélyekként első három helyen az USA és az EU adósságválsága, valamint az energiabiztonság kérdése szerepelt. A három legfontosabb célkitűzésként az új technológiák terjesztését és az innovációt, az USA adósságválságának kezelését, és az ázsiai növekedés kiegyensúlyozását nevezték meg. Az APEC országaiban üzletelni kívánók előtt álló akadályok szempontjából pedig dobogós helyen a korrupció, az intézményi korlátozások, és a szellemi tulajdon védelmének hiányosságai végeztek.

Érdekes volt a válaszok megoszlása annak tekintetében, hogy mely együttműködések bővítése lenne kedvezőbb a regionális integráció szempontjából. Itt a földrajzi elhelyezkedés határozta meg a válaszokat. A délkelet-ázsiai országok válaszadói az ASEAN+ együttműködésekben látnának kedvezőbb perspektívát, míg az észak-amerikaiak a TPP-ben (Trans Pacific Partnership), az északkelet-ázsiaiak (Japán, Dél-Korea) pedig mindkettőt egyenlően fontosnak ítélték.

Az idei jelentés kiemelten foglalkozott az energiabiztonság, és ezen belül is a transz-csendes-óceáni energiakereskedelem kérdésével. A válaszadók az energiabiztonság kérdését kiemelten fontosnak tartják. Ezen belül Kelet- és Délkelet-Ázsia energiaellátottságát ítélik a legveszélyeztetettebbnek, míg Észak-Amerikáét a legbiztonságosabbnak. Érdekes fejlemény, hogy a kívánatos energiaforrások terén a megkérdezettek körében a megújuló energiahordozók a legnépszerűbbek, és a nukleáris energia a legkevésbé támogatott. Energetikai szempontból különösen érdekes kérdés a transz-csendes-óceáni energiakereskedelem kérdése. Az APEC tagjai közül a kelet- és délkelet-ázsiai térség fosszilis energiahordozó tartalékai viszonylag szűkösek, míg Észak-Amerikáé bőségesek. Ez indokolta tenné az energiahordozókkal való kereskedelmet Észak-Amerika és a Távols-Kelet közt, azonban jelenleg ez a kereskedelem minimális.

Konklúziójában az előadó kiemelte, hogy az APEC jövőbeli lehetőségei szempontjából kulcsfontosságú lenne az energiahordozók transz-csendes-óceáni kereskedelmének fejlesztése. Ez mindkét fél számára előnyös lenne, mert Kelet- és Délkelet-Ázsia országai így diverzifikálhatnák energiaforrásaikat, és kevésbé függénének a Közel-Kelettől, valamint a posztszovjet térségtől. Észak-Amerika pedig jelentős piacokhoz juthatna egy ilyen kereskedelmen keresztül.

*